

Apostolien päivä – Herran palveluksessa Matt. 16:13-19

13. Kun Jeesus oli tullut Filippoksen Kesarean seudulle, hän kysyi opetuslapsiltaan: "Kuka Ihmisen Poika on? **Mitä ihmiset hänestä sanovat?**"

14. He vastasivat: "Toisten mielestä hän on Johannes Kastaja, toisten mielestä Elia, joidenkin mielestä Jeremia tai joku muu profeetoista."

15. "Entä te?" kysyi Jeesus. "**Kuka minä teidän mielestänne olen?**"

16. Simon Pietari vastasi: "Sinä olet **Messias**, elävän **Jumalan poika**."

17. Jeesus sanoi hänelle: "**Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika. Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.**"

18. Ja minä sanon sinulle: **Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita.**

19. Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja **minkä sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaissa vapautettu.**"

Kuka Jeesus on?

Kuka Jeesus on? Kuka hän on ihmisten mielestä? Entä kuka Jeesus on sinun mielestäsi?

Elämäsi tärkein kysymys on, kuka Jeesus on sinulle. Vastauksestasi riippuu koko iankaikkinen tulevaisuutesi: Jos Jeesus on sinulle Messias, Pelastaja ja Jumala, olet pelastettu ja omistat iankaikkisen elämän. Jos hän on sinulle jotain muuta, olet yhä pelastuksen ulkopuolella.

Jeesuksen kysymykset eivät edusta siis mitään gallupkyselyn tapaisia mielipiteiden selvittelyä. Toki Jeesus tiesi, mitä ihmiset hänestä ajattelivat. Hän kysyi, koska halusi kuulla uskontunnustuksen. Vastauksista piiryy uskon ja epäuskon raja.

Mitä mieltä tämän päivän suomalaiset ovat Jeesuksesta?

Mitä mieltä tämän päivän suomalaiset ovat Jeesuksesta?

Muutamit sanovat, ettei häntä koskaan ole ollut olemassa, ja että se, mitä hänestä on kirjoitettu, on vain satuja ja tarua.

Toiset sanovat: On hän elänyt. Se on historiallisesti todistettu. Mutta hän oli ihminen niin kuin mekin. Hän syntyi niin kuin me. Hän on haudattuna jossakin Jerusalemissa.

Toiset taas sanovat: Jeesus on uskonnollinen yli-ihminen. Hänen suhteensa Jumalaan oli sellainen, ettei kenenkään muun ole ollut samanlainen. Hänen säteilevä puhtautensa, hänen lannistumaton totuudellisuutensa ja rohkeutensa, hänen uhrautuvaisuutensa ja hänen alttiutensa kärsimiseen tekevät hänestä ihmiskunnan johtajan siveellisyyden ja uskonnon alalla. Hän on saavuttamaton ihanne. Mutta Jumala hän ei ole eikä tahtonut sitä olla.

Vielä toiset sanovat: mitä Raamatussa sanotaan, on totta. Jeesuksen sana pysyy, vaikka maa ja taivas katoaa. Mutta *sydämässään* ja elämässään he kieltävät tämän. Jeesus ei ole päähenkilö heidän jokapäiväisessä elämässään. He elävät kurittomasti, pettävät ja valehtelevat.

Jeesus voidaan torjua

Jumalan Poika ilmestyi sellaisessa muodossa, että ihmiset *voivat* olla hänestä eri mieltä. Siinäkin näkyy hänen *alennuksensa*. Hänen muotonsa piti olla sellainen, että ihmiset *saattoivat* loukkaantua häneen, koska viime kädessä oli kysymys siitä, suostuvatko ihmiset siihen totuuteen, jonka Jeesus heistä paljastaa. Vain oman elämänsä totuuteen suostuva voi nähdä myös totuuden Jeesuksesta. Mutta juuri siihen ihmiset silloin ja tänään loukkaantuvat, sillä totuus vaatii ihmisen tekemään parannuksen elämässään.

Jeesuksen aikalaisten vastaus oli pohjimmiltaan sama kuin monen tämän ajan ihmistenkin. He tunnustivat Jeesuksen merkittäväksi profeetaksi muiden joukkoon. Mutta koska heillä oli jo entuudestaan nuo kunnioittamansa profeetat, ei heidän tarvinnut Jeesusta ottaa erityisen vakavasti. Kunnioittamalla Jeesusta he torjuivat Jeesuksen, jonka olemus ja opetus olisi vaatinut heitäkin tunnustamaan syntinsä ja etsimään pelastusta häneltä.

Kenen te sanotte minun olevan?

Kenen te sanotte minun olevan? Tähän kysymykseen Pietari vastasi innostuneena ja täydestä vakaumuksesta: "Sinä olet Messias, Kristus, elävän Jumalan Poika."

Pietari vastasi lausumalla lyhyen, mutta paljon sisältävän uskontunnustuksen: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika." Tässä uskontunnustuksessa hän asettautua minä - sinä suhteeseen Jeesukseen ja tunnusti Jeesuksen Kristukseksi eli Messiaaksi. Heprean sana Messias ja kreikan sana Kristus merkitsevät Voideltua. Se on arvonimi ja tehtäväkuvaus. Vanhassa liitossa kuninkaat, papit ja profeetat voideltiin tehtäviinsä. Messias, Kristus on saman aikaisesti sekä kuningas, ylipappi että profeetta.

Pietari tunnusti Jeesuksen omaksi Kuninkaakseen, jolla on päätösvalta kaikkeen hänen elämässään. Hän tunnusti Jeesuksen omaksi Ylimmäiseksi Papikseen, joka uhrasi verensä Pietarin puolesta. Edelleen hän tunnusti Jeesuksen omaksi Profeetukseen, joka ilmoitti hänelle, millainen taivaallinen Isä on ja mikä on Isän tahto.

Messias ja Jumalan Poika

Monet tuon ajan ihmiset odottivat Messiasta, niin kuin yhä edelleen suuri osa juutalaisista. Mutta heille Messias tarkoitti Mooseksen kaltaista suurta kansanjohtajaa, jonka kautta Jumala toimisi ja vapauttaisi kansan Rooman vallasta.

Pietari näki Messiaan oikein. Hän lausui suurimman mahdollisen tunnustuksen: "Sinä olet elävän Jumalan Poika." Näin hän tunnusti Jeesuksen ihmiseksi tulleeeksi Jumalaksi, omaksi Luojakseen, Ylläpitäjäkseen, kaiken Antajaksi, Pyhäksi, Kaikkivaltiaaksi ja lankaikkiseksi.

Pietarin tunnustus merkitsi Jeesuksen edessä tomuun taipumista, riippuvaisuutta kaikessa Jeesuksesta, turvautumista häneen ja häneltä kaiken hyvän odottamista. Pietari tunnusti Jeesuksen auktoriteetiksi, jolla on oikeus hänen koko elämäänsä, ajatteluunsa, tunteihinsa ja tahtoonsa.

Pietarin uskontunnustus oli myös ylistystä sanan syvimmässä merkityksessä: ylistys on Jumalan kunniaksi hänelle sen kertomista, kuka ja millainen Jeesus on. Hän on Herra!

Meidän uskontunnustuksemme

Uskossa on pohjimmiltaan kysymys siitä, että ihminen polvistuu kuin Tuomas Ylösnousseen eteen ja lausuu: "Minun Herrani, minun Jumalani." Sinä saat hallita minua, sinä saat paljastaa minusta totuuden, sinun ristisi ja ylösnousemuksesi on minun pelastukseni, sinä annat iankaikkisen elämän. Haluan olla sinun omasi ja pysyä aina kanssasi. Jeesus kaipaa meiltä samaa tunnustusta ja kysyy sitä meiltä myös joka kerta, kun lausumme uskontunnustuksen jumalanpalveluksissa.

Haaste Jeesukselle

Uskon tunnustus on aina myös haaste Jeesukselle. Hän vastasi Pietarin uskontunnustukseen julistamalla Simonin, Joonaan pojan (vrt. vastakohta Joonaan poika - elävän Jumalan Poika) **autuaaksi** ja antamalla hänelle uuden nimen Pietari. Autuaaksi julistaminen merkitsi vanhurskaaksi, Jumalalle kelpaavaksi ja taivaskelpoiseksi, julistamista. Uusi nimi taas merkitsi taas Simoniin annettavan uuden elämän alkua, uudestisyntymistä, ja toisaalta hänelle annettua uutta tehtävää Kristuksen ruumiissa, seurakunnassa.

Jumalan ilmoitus

Autuaaksi julistamisen syy ei kuitenkaan ollut Pietarin tunnustus itsessään, vaan se, että sen oli synnyttänyt Pietarissa taivaallinen Isä. Usko ja uskontunnustus syntyvät ihmeen nojalla: Isä itse vaikuttaa Pyhän Hengen kautta meidän sydämissämme niin, että me vastaamme kuulemaamme Jumalan sanan kysymykseen: "Kuka Jeesus on sinulle?" uskontunnustuksella: "Minun Herrani minun Jumalani!"

Tämä Pyhässä Hengessä noussut Jumalan Sanaan vastaava uskontunnustus on se pettämätön ja horjumaton kalliopohja, jolle seurakunta rakentuu ja kasvaa ja laajenee. Eivätkä mitkään tämän maailmanajan voimat eivätkä myöskään pimeyden vallat voi seurakunnan etenemistä pysäyttää.

Seurakunnan marssi

Jeesuksen käyttämä kuva tuonelan porteista viittaa siihen, miten aikanaan mureilla ympäröityyn kaupunkiin hyökättiin heikoimmasta kohdasta eli murtamalla portit. Seurakuntaa Jeesus kuvaa siis hyökkäävänä joukko-osastona, jonka edessä kuoleman valtojenkin on annettava periksi. Seurakunnan marssia Jumalan valtakunnan levittämiseksi ei mikään voi pysäyttää. Sen väkevän hyökkäyksen edessä tuonelan portit kaatuvat, synnin ja kuoleman valta murtuu, sillä seurakunta elää Jumalan vaikutuksen varassa.

Kun tänään julistamme evankeliumia Suomessa ja viemme sanaa lähetyskentille, voimme olla varmat siitä, että olemme Voittajan kanssa ja Voittajan puolella. Evankeliumin työ lepää Jumalan ilmoituksen varassa. Mutta juuri siksi meidän on huolehdittava siitä, että julistamamme evankeliumi on juuri Jumalan sanan mukaista. Muuten sillä ei ole mitään voimaa.

Seurakunnan valtuutus

Pietari ei ehkä tajunnut omien sanojensa syvyyttä ja siksihän Jeesus selittää asian hänelle. Hän ei ehkä tajunnut suurenmoista asemaansa siksi, että hän tunnustuksensa jälkeenkin niin usein joutui näkemään oman elämänsä synnit ja lankeemukset. Valvokaamme siis sydäntämme! Mutta yhtä kaikki pysyi voimassa Jeesuksen sana: "Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika .... " Isän synnyttämää ja antamaa autuutta eivät Pietarin lankeemukset eivätkä sielunvihollisen hyökkäykset lopulta voineet tehdä tyhjäksi. "Hän, joka on meidän puolellamme, on väkevämpi kuin se, joka on meitä vastaan."

Jeesus tuli maailmaan kohtaamaan sen moraalisen vararikon, turmeluksen, halvaustilan ja kirouksen. Hän tuli kantaakseen synnin, murtaakseen sen vallan, antaakseen ihmisille anteeksiantamuksen ja vapauden synneistä. Seurakunnan syvin tehtävä maailmassa on käsitellä syntikysymystä.

Onko seurakunnalla sitten valtaa antaa syntejä anteeksi tai pidättää niitä? Tai siirrettään kysymys henkilökohtaiselle tasolle. Onko minulla pelkästään sen perusteella, että olen Kristuksen lähettämä, oikeus sanoa yksittäiselle sielulle: Sinun syntisi on sinulle anteeksi annettu? Vastaus on eittämättä: Kyllä. Kenelle minulla sitten on oikeus julistaa synninpäästö? Kenelle tahansa, niin miehelle kuin naiselle, niin lapselle kuin aikuiselle, nuorelle kuin vanhukselle, joka syntinsä tajuten kääntyy katumuksessa Jumalan puoleen ja uskoo Jeesukseen Kristukseen. Epälukuisia kertoja olen niin tehnyt. Olen saanut katuville ja syntinsä tunnustaville julistaa: Jeesuksen nimessä ja veressä sinun syntisi on sinulle anteeksi annettu. Mutta on myös tullut tilanteita, joissa jonkun sydän on ollut ylpeyttä täynnä tai hän ei ole halunnut luopua synnin harjoittamisesta, että minun on ollut pakko sanoa hänelle: Sinun syntejäsi ei anneta anteeksi, ne pidätetään, ne jäävät sinuun siihen asti, kunnes taivut parannukseen.

Esimerkki Japanista: Shooko Watanaben todistus

Minut kastettiin vuonna 1987. Kasvoin tyypillisessä japanilaisessa kodissa, joka oli siis buddhalainen, mutta kotini ei ollut erityisen innokkaan tai tiukan buddhalainen. Mutta toki kävimme uutena vuotena shintolaisessa temppeleissä ja kesän *obon*-juhassa haudoilla suorittamassa buddhalaisia menoja. Ympäristössämme oli paljon buddhalaisia epäjumalia ja olin kiinnostunut kiinalaisesta ennustelusta.

Kimmoke kasteelleni muodostui siitä, että kotimme lähellä oli kristillinen kirkko ja aloin käydä siellä pidetyssä englanninkielen opetusryhmässä. Kielen opetuksen jälkeen annettiin myös Raamatun opetusta, jota kuuntelin ilman suurempia vasta-asenteita, koska olin käynyt kristillispohjaista koulua. Siihen aikaan olin siis naimaton ja kiinni työelämässä. Olin tietyllä lailla vapaa, koska minulla oli rahaa, vapaa-aikaa sekä ystäviä. Olin terve eikä minulta oikeastaan puuttunut mitään. Silti jostain syystä koin syvää sisäistä väsymystä. En itsekään ymmärtänyt mistä se johtui, mutta koin, että olisi tuskallista elää koko pitkä elämä sellaisessa tilassa.

Raamattuopetuksesta sain tietää, että ihmisellä on synnynnäinen syntisyys. Mutta enemmän kuin tuo perisynti minua kiusasivat sellaiset synnit, joita hellin sydämessäni toisia ihmisiä kohtaan. Niitä olivat kateus, mustasukkaisuus, arvostelumielisyys ja tyytymättömyys. Kun vahduin noiden syntien valtaan elämässäni, aloin inhota itseäni.

Psalmin 32 jakeessa 3-4 sanotaan: "Kun minä vaikenin synnistäni, riutuivat luuni jokapäiväisestä valituksestani. Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana päälläni. Minun elinnes-teeni kuivui kuin kesän helteessä." Lukiessani sitä tajusin, että siinä puhutaan minun asioistani ja hämmästyin. Tajusin, että ne synnit, joita olin salannut Jumalalta, painoivat raskaasti molemmilla hartioillani.

Kun minulle selitettiin, että synnit saa anteeksi pelkästään uskomalla Jeesukseen Kristukseen, mietin, mahtoiko synneistä päästä noin helpon tuntuksella tavalla. Mutta kun toisaalta syntini painoivat raskaasti ja kun 2. Korintolaiskirjeen 5. luvun jae 17 "Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Vanha on kadonnut, ja uusi on tullut tilalle," veti minua voimakkaasti puoleensa, päätin antaa kastaa itseni.

Japanissa moni kristillisen kasteen ottava joutuu kokemaan voimakasta vastustusta perheensä taholta. Minun kohdallani vastustus oli onneksi vähäistä. Sen jälkeen vanhempanikin alkoivat tulla silloin tällöin kirkkoon. Isäni kävi pitkää kirkossa antamatta kastaa itseään, mutta viimein hänet lopulta kastettiin samoin kuin äitini vuosia myöhemmin.

Vaikka nytkin ajoittain koen levottomuutta ja väsymystä, saan kaikki asiat jättää Herran käsiin ja sydämen taakka kevenee eikä tarvitse jäädä pitkäksi aikaa synkkään tilaan. Se johtuu siitä, että minulla on toivo: Lopulta kuitenkin pääsen ihmeelliseen taivaalliseen valtakuntaan ja saan olla ikuisesti Jeesuksen kanssa. Haluan tästedeskin jättää tulevaisuudesta huolehtimisen ja vaeltaa Jeesuksen Kristuksen valossa.

Entä sinä?

Herra itse kysyy sinulta tänään: "Kuka minä on sinulle?" Älä anna tämän kysymyksen ohi! Kamppaile sen kanssa siihen asti, että voit yhtyä Pietarin tunnustukseen, löydät uskon Jeesukseen.

Jos jo olet tunnustuksesi tehnyt, Herra kutsuu sinut riveihinsä julistamaan hyvää sanomaa niille, jotka tuskailevat syntiensä kanssa. Saat syntinsä tunnustavalle julistaa: "Poikani, tyttäreni, ole turvallisella mielellä. Sinun syntisi on anteeksi annettu Jeesuksen uhriveren tähden. Saat mennä rauhaan!"